

Láng Gyula, színész, sz. 1889. aug. 3-án, Nyírbátorban. Színész lett 1911-ben.

Láng Iona, színésznő, sz. 1868-ban, Egerben. Színpadra lépett 1886. ápr. 25-én, Aradi Gerő színigazgatónál.

Lágh Irma, drámai hőső, sz. 1854-ben, Butyinban (Arad vm.). Színpadra lépett 1866. jan. 21-én, Beke István társulatánál. Haláláig, mely a temesmegyei Dettán következett be, 1883. aug. 29-én, szép eredménnyel működött a vidéki színpadokon.

Lágh Jenő (jászhai), színész, L. Boldizsár fia, sz. 1868-ban. Egyike volt az ifjabb nemzedék legtehetségesebb tagjainak, aki úgy a színpadon, mint a társadalmi életben jóleső derűt keltett megjelenésével, egészséges kedélyével és mindig vidám hangulatával. Fiatalon ragadta el a halál, 1905. febr. 21-én, Békéscsabán. Az alföldi színikerület által kiadott gyászjelentése így hangzik: »A komédiának vége van, — Elszállott lelked új életre kél, — Sirod rögén az eltávozott madár. — Fel nem talált boldogságról beszél.« Neje: Panyiczky Irma, ismert vidéki színésznő.

Lágh (Darvas) József, színész, sz. 1849-ben, Szegeden. Színpadra lépett 1865. nov. 10-én, Beke István színigazgatónál és csakhamar keresett hős- és jellemszínész lett a vidéken, azonkívül mint rendező is működött. Jó színész volt. Játékában melegség és erő, szenvedély és igazság nyilvánult. Azonban a vidéki népszerűség következményeként az ivás szenvedélye lett úrrá rajta s így a nagyobb városok színpadairól leszorult. Faluzó színész lett s mint ilyen halt meg. — Neje: Püspöki Anna, színésznő, sz. 1854-ben, Nagyváradon. Színésznő lett 1874-ben, Szathmáry Károly színigazgatónál.

Láng Juliska, színésznő, sz. 1883-ban, Nagyváradon. A színiiskola elvégzése után kórusba szerződött, ahol lelkiismeretes munkájáért nagyrabecsülték, úgyannyira, hogy nem is vágyódott önálló szerepkört betölteni, s mint ilyen ment később nyugalomba.

Lágh Lajos (jászhai), úttörő színész, L. Ádám és Járdos Anna Mária színészpár gyermeke, sz. 1799-ben, Nagyváradon, megh. 1872. aug. 22-én, Nyírbátorban. Első színpadi kísérlete 1809. február 26-án volt, »Az indusok Angliában« c. színműben, Pesten, gyermekszerepben. Ezután is atyja mellett maradt és vele együtt volt Pesten 1815-ig, majd Erdélybe került. Marosvásárhelyre, utóbb atyja társulatával bejárja Magyarországot. 1848-ban Debrecenben volt igazgató. Megfordult társaságával Bereg, Ung és Szabolcs megyében. 1849-ben átadta az igazgatást Boldizsár fiának és a társulatnál mint pénztárnok működött. Nem volt kiváló tehetség, hanem jó hangjával és kitűnő táncprodukciójával hasznossá tudta magát tenni. 1864-ben búcsút mond a színpadnak és telekkönyvi napidíjas lett. Munkája: »Az álmos fonó-lányok«, ballet. 1830. november 4-én mutatták be Rozsnyón. »Nőudvarlás«, vígjáték. Neje: Csepreghy Anna, színésznő, sz. 1801-ben, Nagyváradon, megh. 1862. február 25-én, Szatmárt. Atyja Cs. Mihály, biharmegyei szolgabíró volt. Miután rosszlelkű gyámja kifosztotta örökségéből, a színipályára lépett. Itt ismerkedett meg Lágh Lajossal, kivel frigyre lépett. Kitűnő komika volt, úgy, hogy több ízben kapott meghívást a Nemzeti Színházhoz is. A miskolci és debreceni közönség nagyon szerette vén anyóka és nyelvelő gazdasszonyi szerepeiért.

Lágh Lajos, a budapesti egyetem jogi karának tanára, utóbb báró, kereskedelemügyi miniszter. Színdarabjai: »Nőudvarlás« (megj. a Nemzeti Színház Könyvtára c. vállalatban, 1871-ben); »Ilda«, szomj. 1875.

Lágh Lajos, színész, sz. 1866-ban, Kolozsvárott. Színésszé lett u. o., 1885. aug. 11-én. Mint a debreceni színház ügyelője hunyt el, 1912. december 12-én, Debrecenben, ahol — katolikus létére, mert zsidó nőt vett el feleségül — a református temetőbe temették el. Koporsója felett Kemény Lajos mondott búcsúszót. Neje 1921. július 28-án hunyt el, Budapesten.

Lágh Mór, (jászhai), úttörő színész, L. Lajos és Csepreghy Anna gyermeke, sz. 1824-ben. 1848-ban honvéd volt. Bra-